

Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget
Folketinget, Christiansborg
1240 København K

L 119 – indførelse af forbud mod variabel aflønning

27. marts 2014

Erhvervs- og vækstministeren har den 29. januar 2014 fremsat lovforslag L 119, hvori det i forslaget § 1, nr. 14, foreslås at indføre et forbud mod brug af variabel løn, "der er afhængig af opnåelse af et salgsmål for den ansatte, som angiver en salgsmængde af finansielle instrumenter, som skal være opnået i forhold til kunder, der ikke er en professionel kunde eller en godkendt modpart." Det følger af bemærkningerne til forslaget, at der dermed menes *detailkunder*.

Finanssektorens Hus
Amaliegade 7
1256 København K

Telefon 3370 1000
Fax 3393 0260

mail@finansraadet.dk
www.finansraadet.dk

Formålet med bestemmelsen er ifølge bemærkningerne til lovforslaget at følge op på anbefaling 17 fra Rangvid-rapporten ("Den finansielle krise i Danmark – årsager, konsekvenser og læring").

Forslaget er ikke i overensstemmelse med Rangvid-rapportens anbefaling. Finansrådet skal derfor opfordre til, at der fremsættes et ændringsforslag, hvorefter lovforslagets forbud mod variabel løn, der er afhængig af et bestemt salgsmål, i stedet finder anvendelse i forhold til *privatkunder* og i *erhvervsmæssige kundeforhold*, hvis disse ikke adskiller sig væsentligt fra et *privat kundeforhold*.

Journalnr. 532/11
Dok. nr. 519491-v1

Finansrådet har naturligvis forståelse for behovet for at sikre særlig beskyttelse af privatkunderne og støttede også Rangvid-rapportens anbefaling 17. Men begreberne *privatkunder* og *detailkunder* dækker ikke over samme personkreds, og den overimplementering, som lovforslaget er udtryk for, vil have særdeles negative konsekvenser for de danske pengeinstitutter, hvis der ikke sker ændringer. Derfor kan Finansrådet ikke støtte forslaget i dets nuværende form.

Den udvidelse af Rangvid-anbefalingen, der lægges op til i det fremsatte lovforslag, kan hverken finde saglig begrundelse i Rangvid-rapporten eller i gældende lovgivning, hvorimod Finansrådets forslag stemmer fuldt ud overens med Rangvid-rapportens anbefaling 17, uden at der dermed indføres særlige danske regler, der vil indebære en markant forringelse af de danske pengeinstitutters konkurrenceevne.

Konsekvens af det fremsatte lovforslag

Gennemføres lovforslaget om forbud mod variabel aflønning i den form, som det er fremsat, vil det betyde, at det i langt de fleste handelsafdelinger af danske pengeinstitutter ikke længere vil være muligt at anvende variabel

aflønning, hvori medarbejderes værdiskabelse for pengeinstituttet indgår som kriterium. Det vil svække de danske pengeinstitutters konkurrenceevne i forhold til rekruttering og fastholdelse af medarbejdere. Følgerne heraf kan blive, at de pågældende funktioner vil skulle varetages af medarbejdere uden for Danmark, eller de faste lønninger vil skulle hæves betragteligt, uden at pengeinstitutterne dermed har sikkerhed for, at givne salgsmål nås. Den variable aflønning baseret på blandt andet salgsmål er med andre ord et nødvendigt aflønningsredskab for de danske pengeinstitutter.

Finansrådet skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at det allerede i dag vil være i strid med gældende regler at koble aflønning direkte sammen med salget af specifikke finansielle instrumenter eller af en specifik kategori af finansielt instrument, uden at der samtidig indgår kriterier som eksempelvis kundens afkast, medarbejderes adfærd i forhold til kunderne, kundetilfredshed eller øvrige personlige kompetencer hos rådgiveren, såsom at den pågældende sikrer vidensdeling, er en teamplayer mv.

Finansrådet gjorde allerede i sit høringssvar vedrørende lovforslaget opmærksom på, at lovforslaget går langt videre, end der blev lagt op til i Rangvid-rapporten. Rapportens anbefaling vedrører personer involveret i rådgivning og salg til *privatkunder*, mens lovforslagets forbud omfatter salgsmål i forhold til *detailkunder*.

Hvad er forskellen på privatkunder og detailkunder?

Privatkunder er – som betegnelsen antyder – private personer, der er kunder i et pengeinstitut. Disse kunder betjenes almindeligvis i de lokale filialer af lokale medarbejdere, og der er for disse kunder et beskyttelseshensyn at tage i en rådgivnings- og salgssituation.

Begrebet detailkunder kendes fra bekendtgørelsen om investorbekyttelse ved værdipapirhandel. Detailkundebegrebet er meget bredt og omfatter – ud over privatkunder – i praksis stort set alle erhvervsvirksomheder, der ikke har investering og værdipapirhandel som en del af deres forretningsgrundlag. Langt de fleste erhvervs-kunder serviceres fra bankernes handelsafdelinger og er særdeles krævende kunder, der kræver høj specialistviden samt rådgivning og sparring på højt niveau, idet mange af disse detailkunder selv har medarbejdere med høj specialistviden. Der er således for langt den overvejende del af disse kunder ikke samme beskyttelsesbehov, som der er for privatkunderne.

Der kan for de mindste erhvervsdrivende, som altså ikke omfattes af begrebet privatkunder, siges at være et beskyttelseshensyn svarende til det, der gælder for privatkunderne. I andre sammenhænge i den finansielle verden omtales disse som "erhvervsmæssige kundeforhold, hvis disse ikke adskiller sig væsentligt fra et privat kundeforhold" (privatkundelignende forhold). Dette gælder eksempelvis i forhold til behandling af sager for Pengeinstitutankenævnet samt i bekendtgørelsen om god skik for finansielle virksomheder, hvor man anerkender, at der ikke er tale om et privatkundeforhold, men hvor der gør sig tilsvarende beskyttelseshensyn gældende.

Beskyttelseshensynet i Rangvid-rapportens anbefaling 17

Som Finansrådet også gav udtryk for i sit høringssvar vedrørende lovforslaget, har Finansrådet forståelse for behovet for at sikre, at der ikke er incitamenter for rådgivere og sælgere i forhold til privatkunder til at handle i modstrid med kundernes interesser. I disse situationer er der et særligt behov for beskyttelse, som beskrevet i Rangvid-rapporten.

Journalnr. 532/11

Dok. nr. 519491-v1

I Rangvid-rapporten fokuseres der netop på forbrugerforhold og privatkundeforskyttelse. Det er generelt begrebet privatkunder, der anvendes i forbindelse med den rejste problemstilling, ligesom der i vidt omfang henvises til sager, der er behandlet i Pengeinstitutankenævnet. Dette taler samlet set for, at det har været privatkunderne – og måske også de privatkundelignende forhold – der har været målet for den pågældende anbefaling fra Rangvid-udvalget.

Der er intet, der tyder på, at man har haft de større erhvervsvirksomheder, som er omfattet af detailkundeforskyttelsen, i tankerne ved affattelsen af Rangvid-rapporten.

Internationale regler

Forbrugerbeskyttelsesreglerne i investeringsbeskyttelsesbekendtgørelsen implementerer bestemmelser fra MiFID-direktivet. ESMA (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) har udstedt Retningslinjer for aflønningspolitik og -praksis (MiFID). Finanstilsynet har angivet, at tilsynet følger disse retningslinjer.

Det fremgår af ESMA's retningslinjer, at der ved fastsættelsen af variabel aflønning kan tages *både* kvantitative og kvalitative hensyn. Kvantitative hensyn er primært talmæssige eller finansielle data, der anvendes til at bestemme en relevant persons aflønning (f.eks. værdien af solgte instrumenter, salgsmængder, fastlæggelse af mål for salg eller nye kunder, osv.). Kvalitative hensyn er primært andre kriterier end kvantitative kriterier. Det kan også vedrøre talmæssige eller finansielle data, der anvendes til at vurdere kvaliteten af den relevante persons resultater og/eller service over for kunden, eksempelvis afkast på kundens investeringer, meget lavt antal klager over et langt tidsrum, osv.

Som et eksempel på god aflønningspraksis nævnes eksplicit i retningslinjerne følgende:

Ansatte betales både i forhold til mængden af solgte produkter og et effektivt afkast af disse produkter for kunden over en passende tidshorisont. I dette tilfælde anvendes vurderingen af finansielle data som en målestok for kvaliteten af den leverede tjenesteydelse.

Ved fastsættelsen af variabel aflønning kan salgsmængde således indgå som et element i vurderingen af, om der skal tildeles variabel løn.

Det skal i den forbindelse igen understreges, at det allerede i dag vil være i strid med reglerne at tildele variabel løn *alene* på baggrund af salgsmål. Salgsmål kan i stedet indgå som ét af flere kriterier ved tildeling af variabel løn.

Lovforslaget bør ændres

Finansrådet skal på baggrund af ovenstående gentage opfordringen til, at lovforslaget ændres, så forbuddet mod variabel løn, der er afhængig af et bestemt salgsmål, alene finder anvendelse i forhold til privatkunder og i privatkundefremmende forhold.

Journalnr. 532/11

Dok. nr. 519491-v1

Finansrådet står naturligvis til rådighed for yderligere drøftelser af problemstillingen.

Med venlig hilsen

Susanne Dolberg

Direkte +45 3370 1061

sdo@finansraadet.dk